

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 28. septembra 2016*

„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Slovná ochranná známka Európskej únie FITNESS — Absolútne dôvody zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c), článok 52 ods. 1 písm. a) a článok 76 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Pravidlo 37 písm. b) bod iv) a pravidlo 50 ods. 1 nariadenia (ES) č. 2868/95 — Predloženie dôkazov po prvýkrát pred odvolacím senátom“

Vo veci T-476/15,

European Food SA, so sídlom v Drăgănești (Rumunsko), v zastúpení: I. Speciac, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: M. Rajh, splnomocnená zástupkyňa,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Société des produits Nestlé SA, so sídlom vo Vevey (Švajčiarsko), v zastúpení: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht a S. Cobet-Nüse, advokáti,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 19. júna 2015 (vec R 2542/2013-4), týkajúceho sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi European Food a Société des produits Nestlé,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

na poradiach v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia A.M. Collins (spravodajca) a V. Valančius,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 19. augusta 2015,

so zreteľom na vyjadrenie EUIPO k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 27. novembra 2015,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 26. novembra 2015,

vzhľadom na to, že hlavní účastníci konania nepodali žiadosť o stanovenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o ukončení písomnej časti konania, a potom, čo Všeobecný súd na základe uplatnenia článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodol, že vo veci rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 20. novembra 2001 podal vedľajší účastník konania, Société des produits Nestlé SA, prihlášku ochrannej známky Európskej únie na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).
- 2 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis slovného označenia FITNESS.
- 3 Tovary uvedené v prihláške patria do tried 29, 30 a 32 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú pre každú z týchto tried tomuto opisu:
 - trieda 29: „Mlieko a mliečne výrobky; vajcia; ovocné rôsoly, džemy, kompóty; ovocie a zelenina; proteínové prípravky pre ľudskú výživu“,
 - trieda 30: „Ryža; múka a obilninové výrobky; chlieb, pekárske a cukrárske výrobky“,
 - trieda 32: „Minerálne a sytené vody a iné nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné džúsy; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“.
- 4 Dňa 30. mája 2005 bola prihlasovaná ochranná známka zapísaná ako ochranná známka Európskej únie pod číslom 2470326 pre výrobky uvedené v bode 3 (ďalej len „napadnutá ochranná známka“).
- 5 Dňa 2. septembra 2011 žalobkyňa, spoločnosť European Food SA, podala návrh na vyhlásenie neplatnosti napadnutej ochrannej známky na základe článku 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. b) a c) toho istého nariadenia.
- 6 Dňa 18. októbra 2013 zamietlo zrušovacie oddelenie návrh na vyhlásenie neplatnosti v celom rozsahu.
- 7 Dňa 16. decembra 2013 žalobkyňa podala odvolanie na EUIPO proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia.
- 8 Rozhodnutím z 19. júna 2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) štvrtý odvolací senát EUIPO zamietol odvolanie.
- 9 Odvolací senát zastával názor, že v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti nesie dôkazné bremeno týkajúce sa toho, že ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť alebo má len opisný charakter v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009 navrhovateľka návrhu na vyhlásenie

neplatnosti. Dodal, že relevantným dňom, ku ktorému sa majú vzťahovať dôkazy, je deň podania prihlášky napadnutej ochrannej známky, teda 20. november 2001. Okrem toho, keďže išlo o lacné výrobky bežnej spotreby, relevantná časť verejnosti vykazuje nižší ako priemerný stupeň pozornosti.

- 10 Pokiaľ ide o údajný opisný charakter, odvolací senát zastával názor, že väčšina dôkazov predložených zrušovaciemu oddeleniu sa vzťahuje na obdobie, ktoré nasledovalo po relevantnom dátume alebo sa týka územia Rumunska pred jeho vstupom do Európskej únie. Pokiaľ ide o kópie slovníkov obsahujúcich výraz „fitness“, zastával názor, že tento výraz podľa spotrebiteľov neoznačuje vnútornú vlastnosť dotknutých výrobkov v roku 2001. Pokiaľ ide o dotknuté výrobky, tento výraz je podľa neho sugestívny a len neurčito evokatívny. Dôkazy predložené pred zrušovacím oddelením preto podľa neho nestačia na preukázanie opisného charakteru napadnutej ochrannej známky.
- 11 Okrem toho odvolací senát zamietol dôkazy predložené pred ním po prvýkrát ako oneskorené, bez toho, aby sa nimi zaoberal. V tejto súvislosti analogicky uplatnil pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189) v spojení s pravidlom 37 písm. b) bodom iv) toho istého nariadenia.
- 12 Odvolací senát tiež zastával názor, že výraz „fitness“ má evokatívny a nejednoznačný obsah, je spôsobilý identifikovať výrobky chránené napadnutou ochrannou známkou ako výrobky pochádzajúce od vedľajšej účastníčky, a teda ich odlíšiť od výrobkov iných podnikov. Dospel preto k záveru, že žalobkyňa nepreukázala neexistenciu rozlišovacej spôsobilosti tejto ochrannej známky.

Návrhy účastníkov konania

- 13 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - subsidiárne, zmenil napadnuté rozhodnutie a zrušil napadnutú známku,
 - uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.
- 14 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zamietol žalobu ako sčasti neprípustnú a sčasti nedôvodnú,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.
- 15 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zamietol žalobu ako neprípustnú a subsidiárne ako nedôvodnú,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O prípustnosti

- 16 Podľa článku 173 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu má vedľajší účastník uvedený v odsekoch 1 a 2 rovnaké procesné práva ako hlavní účastníci konania. Môže podporovať návrhy niektorého z hlavných účastníkov konania na rozhodnutie, ako aj uvádzať návrhy na rozhodnutie a dôvody nezávisle od tých, ktoré uviedli hlavní účastníci konania.
- 17 Vedľajší účastník konania spochybňuje formálnu prípustnosť žaloby odvolávajúc sa na porušenie článku 177 rokovacieho poriadku. Žalobkyňa podľa neho totiž nepredložila dôkaz o svojej právnej existencii, ani splnomocnenie riadne udelené pre svojich advokátov.
- 18 Pokiaľ ide o dôkaz o právnej existencii, stačí konštatovať, že žalobkyňa spolu so žalobou predložila aj výpis z obchodného registra, ako to vyžaduje článok 177 ods. 4 rokovacieho poriadku. Podľa tohto ustanovenia sa totiž nevyžaduje, aby výpis obsahoval sériu údajov, ako to navrhuje vedľajší účastník.
- 19 Pokiaľ ide o splnomocnenie, treba uviesť, po prvé, že článok 51 ods. 3 rokovacieho poriadku, ktorý sa v prejednávanej veci uplatňuje, na rozdiel od článku 44 ods. 5 písm. b) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 nevyžaduje dôkaz o tom, že splnomocnenie udelené advokátovi vyhotovil zástupca, ktorý je na tento účel kvalifikovaný. Po druhé, treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí vedľajší účastník konania, v splnomocnení je uvedená osoba, ktorá ako advokát žalobu podpísala, teda I. Speciac. Po tretie, pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobkyňa neaktualizovala zoznam prílohy, aby doňho zahrnula aj splnomocnenie, stačí uviesť, že prípadné porušenie bodu 97 vykonávacích predpisov k rokovaciemu poriadku Všeobecného súdu z 20. mája 2015 (Ú. v. EÚ L 152, 2015, s. 1) nemá za následok neprípustnosť žaloby. Po štvrté, na rozdiel od toho, čo tvrdí vedľajší účastník konania, z rokovacieho poriadku nevyplýva, že by sa dôkaz o splnomocnení advokáta, ktorý žalobu podpísal, musel predložiť pred podaním žaloby. Naopak, vzhľadom na to, že tento nedostatok možno napraviť podľa článku 51 ods. 4 rokovacieho poriadku, nič nebráni tomu, aby sa dokument, ktorý osvedčuje existenciu splnomocnenia, predložil až po podaní žaloby [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. februára 2015, KSR/ÚHVT – Lampenwelt (Moon), T-374/13, neuverejený, EU:T:2015:69, body 11 až 13].
- 20 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba zamietnuť úvahy vedľajšieho účastníka konania týkajúce sa formálnej neprípustnosti žaloby.

O veci samej

- 21 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody, týkajúce sa, po prvé, toho, že boli odmietnuté dôkazy po prvýkrát predložené pred odvolacím senátom, po druhé opisného charakteru napadnutej ochrannej známky a po tretie neexistencie rozlišovacej spôsobilosti tejto ochrannej známky.

O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa toho, že boli odmietnuté dôkazy po prvýkrát predložené pred odvolacím senátom

– Tvrdenia účastníkov konania

- 22 Vo svojom prvom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že tým, že EUIPO odmietol vziať do úvahy dôkazy po prvýkrát predložené pred odvolacím senátom, porušil článok 76 nariadenia č. 207/2009 v spojení s pravidlom 37 písm. b) bodom iv) a pravidlom 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95.

- 23 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že na základe článku 76 nariadenia č. 207/2009 o veciach, predmetom ktorých sú absolútne dôvody neplatnosti, EUIPO je povinný preskúmať skutočnosti *ex offio*. V prejednávanej veci pritom podľa nej EUIPO nielen opomenul preskúmať také skutočnosti *ex offio*, ale zároveň aj neprávom odmietol vziať do úvahy dôkazy, ktoré predložila.
- 24 Po druhé žalobkyňa uvádza, že pravidlo 37 písm. b) bod iv) nariadenia č. 2868/95 nebráni navrhovateľovi na vyhlásenie neplatnosti, aby predložil dodatočné dôkazy pred odvolacím senátom.
- 25 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že zo znenia pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95 jednoznačne vyplýva, že toto ustanovenie sa týka námietkových konaní. Subsidiárne, za predpokladu, že by sa toto ustanovenie dalo v prejednávanej veci uplatniť, žalobkyňa zastáva názor, že EUIPO mal vziať do úvahy dotknuté dôkazy, pretože dopĺňajú dôkazy, ktoré sa už skôr predložili pred zrušovacím oddelením.
- 26 Podľa EUIPO pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2868/95 stanovuje, že odvolací senát obmedzí preskúmanie žaloby na skutočnosti a dôkazy predložené v lehotách stanovených v prvostupňovom konaní. Na základe tohto ustanovenia má odvolací senát právomoc rozhodnúť, či treba vziať do úvahy nové alebo dodatočné skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli predložené v lehotách stanovených alebo spresnených námietkovým oddelením.
- 27 EUIPO okrem toho uvádza, že pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2868/95 nie je výnimkou z článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, na základe ktorého má právomoc vziať do úvahy alebo odmietnuť dôkazy, ktoré neboli predložené včas. Účastníci konania teda nemajú bezpodmienečný nárok na to, aby EUIPO vzal do úvahy skutočnosti a úvahy, ktoré neboli predložené včas.
- 28 V prejednávanej veci odvolací senát na základe uplatnenia svojej právomoci posúdenia usúdil, že dôkazy predložené po lehote stanovenej pravidlom 37 písm. b) bodom iv) nariadenia č. 2868/95 sa nemôžu vziať do úvahy. V tejto súvislosti EUIPO uvádza, že išlo o prvé predložené dôkazy týkajúce sa relevantného dátumu, konkrétne dňa podania prihlášky. Okrem toho uvádza, že vzhľadom na to, že konanie o vyhlásenie neplatnosti sa nemusí začať v určitej stanovenej lehote, žalobkyňa mala čas zhromaždiť relevantné dôkazy a predložiť ich zrušovaciemu oddeleniu. Dodáva, že žalobkyňa neuviedla dôvod, pre ktorý dotknuté dôkazy nemohli byť predložené vo fáze konania pred odvolacím senátom.
- 29 EUIPO napokon uvádza, že v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti, aj keď sa týka absolútnych dôvodov neplatnosti, nie je povinný uskutočniť preskúmanie *ex offio*.
- 30 Vedľajší účastník konania v prvom rade uvádza, že pravidlo 37 písm. b) bod iv) nariadenia č. 2868/95 ukladá navrhovateľovi na vyhlásenie neplatnosti povinnosť predložiť dôkazy na podporu uvádzaných dôvodov neplatnosti už v okamihu podania pôvodného návrhu na neplatnosť. Ďalej uvádza, že povinnosť EUIPO preskúmať skutočnosti *ex offio* na základe článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 sa uplatňuje sa konanie o zápise, nie na konanie o vyhlásenie neplatnosti. A napokon uvádza, že odvolací senát oprávnenne uplatnil svoju právomoc voľnej úvahy, ktorú mu dáva článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 a pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2868/95, aby zamietol dotknuté dôkazy, ktoré neboli predložené včas.

– Posúdenie Všeobecným súdom

- 31 Podľa ustálenej judikatúry absolútne dôvody zamietnutia uvedené v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 sledujú cieľ všeobecného záujmu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. marca 2014, Pi-Design a i./Yoshida Metal Industry, C-337/12 P až C-340/12 P, neuverejnený, EU:C:2014:129, bod 44, a z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT, C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, bod 45). Okrem

toho všeobecný záujem, ktorý tvorí základ každého z týchto dôvodov, môže, prípadne musí, odrážať rozdielne úvahy v závislosti od dotknutého dôvodu zamietnutia (rozsudok z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT, C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, bod 46).

- 32 Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 sleduje cieľ zaručiť spotrebiteľovi totožnosť pôvodu výrobku alebo služby označených ochrannou známkou, ktorá mu umožní odlíšiť tento výrobok alebo túto službu bez novej zámieny od výrobkov alebo služieb iného pôvodu [pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT, C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, bod 48, a zo 14. júla 2014, NIIT Insurance Technologies/ÚHVT (SUBSCRIBE), T-404/13, neuvádzaný, EU:T:2014:645, bod 57].
- 33 Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 má zabezpečiť, že opisné označenia jednej alebo niekoľkých vlastností výrobkov alebo služieb, pre ktoré bol požadovaný zápis ochrannej známky, budú môcť voľne používať všetky hospodárske subjekty ponúkajúce tieto výrobky alebo služby [rozsudky z 10. júla 2014, BSH/ÚHVT, C-126/13 P, neuvádzaný, EU:C:2014:2065, bod 19; z 12. apríla 2011, Euro-Information/ÚHVT (EURO AUTOMATIC PAYMENT), T-28/10, EU:T:2011:158, bod 44, a z 12. apríla 2016, Choice/EUIPO (Choice chocolate & ice cream), T-361/15, neuvádzaný, EU:T:2016:214, bod 13]. Zápis opisného označenia ako ochrannej známky by totiž nebol v súlade so systémom nenarušenej hospodárskej súťaže, predovšetkým v tom, že by hrozilo, že sa vytvorí neoprávnená konkurenčná výhoda v prospech jedného hospodárskeho subjektu.
- 34 Pokiaľ ide o relatívne dôvody zamietnutia uvedené v článku 8 nariadenia č. 207/2009, zo štruktúry tohto nariadenia a zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že jeho cieľom je vyriešiť prípadné konflikty medzi prihlasovanou ochrannou známkou a právami majiteľov staršej ochrannej známky, napríklad, ak sú dotknuté ochranné známky a dotknuté výrobky rovnaké alebo podobné a existuje nebezpečenstvo zámieny. Záujem, ktorého ochrana by mala byť na základe tohto článku zabezpečená, je teda čisto súkromnej povahy, aj keď chráni určitý verejný záujem a zároveň záujem na tom, aby sa zabránilo nebezpečenstvu zámieny u spotrebiteľov.
- 35 Tieto konštatovania majú štyri dôsledky.
- 36 Po prvé, aj keď tretie osoby môžu zasielať písomné vyjadrenia EUIPO týkajúce sa dôvodov, pre ktoré by sa mal zápis ochrannej známky zamietnuť *ex officio* na základe článku 7 nariadenia č. 207/2009, článok 40 tohto nariadenia stanovuje, že tieto osoby nie sú účastníkmi konania pred EUIPO. Z článkov 41 a 42 tohto nariadenia naopak vyplýva, že prihlasovateľ ochrannej známky a majiteľ skoršej ochrannej známky, ktorý podal námietky, sú účastníkmi námietkového konania.
- 37 Judikatúra potvrdila povahu námietkového konania *inter partes* [pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2004, Ruiz-Picasso a i./ÚHVT – DaimlerChrysler (PICARO), T-185/02, EU:T:2004:189, bod 31, a zo 4. februára 2013, Marszałkowski/ÚHVT – Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO), T-159/11, neuvádzaný, EU:T:2013:56, bod 48], z čoho vyplýva potreba v plnom rozsahu dodržiavať zásadu kontradiktórnosti a zásadu rovnosti zbraní medzi účastníkmi konania [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2006, DEF-TEC Defense Technology/ÚHVT – Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR), T-6/05, EU:T:2006:241, bod 43]. Treba pripomenúť, že v takom konaní výhoda poskytnutá jednému účastníkovi konania predstavuje nevýhodu pre druhého účastníka konania, takže EUIPO musí dbať na svoju neustranenosť vo vzťahu ku každému z nich [rozsudok z 12. decembra 2007, K & L Ruppert Stiftung/ÚHVT – Lopes de Almeida Cunha a i. (CORPO livre), T-86/05, EU:T:2007:379, bod 21].
- 38 Po druhé, bez toho, aby bol dotknutý článok 75 nariadenia č. 207/2009, podľa ktorého sa rozhodnutia EUIPO musia zakladať len na dôvodoch, ku ktorým sa účastníci konania mohli vyjadriť, EUIPO skúma absolútne dôvody zamietnutia *ex officio*. Vzhľadom na zásadu funkčnej kontinuity EUIPO odvolacie senáty majú právomoc pokračovať v skúmaní prihlášky z hľadiska všetkých absolútnych dôvodov zamietnutia uvedených v článku 7 nariadenia, pričom nie sú nijako obmedzené úvahou prieskumového

pracovníka. Môžu teda vzniesť dôvody zamietnutia zápisu [pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. júla 1999, Procter & Gamble/ÚHVT (BABY-DRY), T-163/98, EU:T:1999:145, body 38 a 43, a zo 16. februára 2000, Procter & Gamble/ÚHVT (Tvar mydla), T-122/99, EU:T:2000:39, body 26 až 28] s výhradou dodržania práva na obranu.

- 39 Z článku 8 a článku 76 ods. 1 *in fine* nariadenia č. 207/2009 naopak vyplýva, že relatívne dôvody zamietnutia sa skúmajú len na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky a EUIPO ich nemôže vzniesť *ex offio* [pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. septembra 2003, Henkel/ÚHVT – LHS (UK) (KLEENCARE), T-308/01, EU:T:2003:241, bod 32].
- 40 Po tretie podľa článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 pri skúmaní absolútnych dôvodov zamietnutia musia prieskumoví pracovníci a prípadne aj odvolacie senáty EUIPO pristúpiť k preskúmaniu skutočností *ex offio* s cieľom určiť, či sa na ochrannú známku, ktorej zápis sa žiada, vzťahuje jeden z dôvodov zamietnutia zápisu uvedených v článku 7 toho istého nariadenia. Z toho vyplýva, že príslušné orgány EUIPO sú povinné *ex offio* skúmať skutočnosti, ktoré by ich mohli viesť k uplatneniu absolútneho dôvodu neplatnosti a môžu byť k odôvodneniu svojich rozhodnutí vedené skutočnosťami, ktoré prihlasovateľ neuviedol [pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2013, Fürstlich Castell'sches Domänenamt/ÚHVT – Castel Frères (CASTEL), T-320/10, EU:T:2013:424, bod 26 a citovanú judikáciu, a uznesenie z 23. novembra 2015, Actega Terra/ÚHVT – Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe), T-766/14, neuvyverejnené, EU:T:2015:913, bod 31].
- 41 Ak ale ide o konanie týkajúce sa relatívneho dôvodu zamietnutia, EUIPO môže svoje rozhodnutie oprieť len o skutočnosti a dôkazy, ktoré účastníci konania predložili (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. septembra 2003, KLEENCARE, T-308/01, EU:T:2003:241, bod 32). Napriek tomu obmedzenie skutkového základu preskúmania vykonávaného odvolacím senátom nevyklučuje, že odvolací senát zohľadní aj všeobecne známe skutočnosti, teda skutočnosti, ktoré môže poznať každý, alebo s ktorými je možné sa oboznámiť prostredníctvom všeobecne prístupných zdrojov [rozsudok z 1. júna 2016, Wolf Oil/ÚHVT – SCT Lubricants (CHEMPIOIL), T-34/15, neuvyverejnený, EU:T:2016:330, bod 64]. Okrem toho, v zmysle pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95 však, ak je odvolanie zamerané proti rozhodnutiu námietkového oddelenia, odvolací senát obmedzí preskúmanie odvolania na skutočnosti a dôkazy predložené v lehote, ktorú stanovilo námietkové oddelenie, v súlade s nariadením a týmito pravidlami, ak odvolací senát nedospeje k záveru, že by sa mali vziať do úvahy nové alebo ďalšie skutočnosti a dôkazy podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, body 44, 48 a 64).
- 42 V rozsudku z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162), ktorý sa týka námietkového konania a nie konania o vyhlásenie neplatnosti z absolútneho dôvodu, Súdny dvor dospel k záveru, že odvolací senát nebol povinný zobrať do úvahy skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník konania, ktorý podal námietku, predložil po prvýkrát vo fáze žaloby pred odvolacím senátom. Toto riešenie zodpovedá pravidlu 50 ods. 1 tretiemu pododseku nariadenia č. 2868/95, ktoré zaviedlo nariadenie Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 2868/95 (Ú. v. EÚ L 172, 2005, s. 4), a použilo sa na rozhodnutie odvolacieho senátu, ktoré bolo vydané v námietkovom konaní pred zmenou uvedeného pravidla.
- 43 Po štvrté treba pripomenúť, že režim nariadenia č. 207/2009 stanovuje kontrolu, ktorá predchádza zápisu v rámci preskúmania *ex parte* absolútnych dôvodov zamietnutia a námietkového konania *inter partes* týkajúceho sa relatívnych dôvodov zamietnutia (pozri vyššie), ako aj kontrolu *a posteriori* v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti z absolútnych a relatívnych dôvodov zamietnutia.
- 44 Prejednávaná vec sa týka návrhu na vyhlásenie neplatnosti na základe absolútnych dôvodov zamietnutia podaného na základe článku 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. b) a c) tohto nariadenia. Všeobecný súd teda musí preskúmať, či toto konanie musí vychádzať z konania týkajúceho sa preskúmania absolútnych dôvodov zamietnutia zápisu alebo skôr z námietkového konania na základe relatívnych dôvodov zamietnutia, najmä pokiaľ ide o otázky

týkajúce sa dôkazov. V tejto súvislosti treba uviesť, po prvé, že článok 52 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia výslovne odkazuje na článok 7 tohto nariadenia. Po druhé nemožno opomenúť, že článok 52 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje, že konanie o vyhlásenie neplatnosti sa začína na základe návrhu účastníka konania ako námietkové konanie.

- 45 Tento prvý žalobný dôvod je potrebné skúmať so zreteľom na vyššie uvedené úvahy. Na tento účel treba spresniť, že v bodoch 40 a 41 napadnutého rozhodnutia odvolací senát konštatoval, že dotknuté dôkazy sa prvýkrát predložili pred ním, a preto sa nepredložili včas. V tejto súvislosti preto na základe svojej právomoci posúdenia rozhodol, že tieto dôkazy nevezme do úvahy.
- 46 Po prvé, ako už bolo uvedené v bode 40, z článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že pri preskúmaní absolútnych dôvodov zamietnutia odvolacie senáty EUIPO musia pristúpiť k preskúmaniu skutočností *ex officio* s cieľom určiť, či sa na ochrannú známku, ktorej zápis sa žiada, vzťahuje alebo nevzťahuje jeden z dôvodov zamietnutia zápisu uvedených v článku 7 toho istého nariadenia.
- 47 V rámci konania o vyhlásenie neplatnosti však EUIPO nemá povinnosť opätovne *ex officio* preskúmať relevantné skutočnosti, na základe ktorých by mohol uplatniť absolútne dôvody zamietnutia, ktoré už preskúmal prieskumový pracovník. Z ustanovení článkov 52 a 55 nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že ochranná známka Európskej únie sa považuje za platnú dovtedy, kým ju EUIPO nevyhlási za neplatnú na základe konania o vyhlásenie neplatnosti. Vzťahuje sa na ňu teda domnienka platnosti, ktorá je logickým dôsledkom kontroly EUIPO v rámci preskúmania prihlášky (rozsudok z 13. septembra 2013, CASTEL, T-320/10, EU:T:2013:424, bod 27, a uznesenie z 23. novembra 2015, FoodSafe, T-766/14, neuverejnené, EU:T:2015:913, bod 32).
- 48 Táto domnienka platnosti obmedzuje povinnosť EUIPO uvedenú v článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, podľa ktorej musí *ex officio* preskúmať relevantné skutočnosti, na základe ktorých by mohol uplatniť absolútne dôvody zamietnutia, na preskúmanie prihlášky ochrannej známky Európskej únie vykonávané prieskumovými pracovníkmi EUIPO a v odvolacom konaní odvolacími senátmi v rámci konania o zápise uvedenej ochrannej známky. Vzhľadom na to, že sa na zapísanú ochrannú známku Európskej únie uplatní domnienka platnosti, osobe, ktorá podala návrh na vyhlásenie neplatnosti, potom v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti prináleží, aby v konaní pred EUIPO uviedla konkrétne skutočnosti, ktoré spochybňujú jej platnosť (rozsudok z 13. septembra 2013, CASTEL, T-320/10, EU:T:2013:424, bod 28, a uznesenie z 23. novembra 2015, FoodSafe, T-766/14, neuverejnené, EU:T:2015:913, bod 33).
- 49 Z uvedených skutočností vyplýva, že v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti odvolací senát – na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa – nemal povinnosť *ex officio* preskúmať relevantné skutočnosti, na základe ktorých by mohol uplatniť absolútny dôvod zamietnutia vyplývajúci z článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009.
- 50 Po druhé napriek tomu, že v prejednávanej veci neexistuje povinnosť preskúmať skutočnosti *ex officio*, treba preskúmať, či odvolací senát mohol konštatovať, že dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila pred ním po prvýkrát, neboli predložené včas, ako to tvrdí EUIPO.
- 51 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že EUIPO nemusí vziať do úvahy skutočnosti ani dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas.
- 52 Z toho vyplýva, že EUIPO má k dispozícii voľnú úvahu v súvislosti s tým, či vezme do úvahy niektoré dôkazy, len v prípade, že neboli predložené včas. Naopak, ak boli predložené včas, toto ustanovenie neposkytuje EUIPO žiadny priestor na voľnú úvahu, aby tieto dôkazy nevzal do úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, body 41 až 43 a 63).

- 53 Treba preto určiť, či z dôvodov uvedených v bodoch 36, 38, 40 a 43 dôkazy predložené prvýkrát pred odvolacím senátom v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti pre absolútny dôvod neplatnosti, treba považovať za dôkazy nepredložené včas, a teda oneskorene (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 49).
- 54 Pokiaľ ide o existenciu lehoty na predloženie dôkazov, EUIPO uvádza pravidlo 37 písm. b) bod iv) nariadenia č. 2868/95, podľa ktorého návrh na vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky Európskej únie podaný pred ním obsahuje, pokiaľ ide o dôvody uvádzané v návrhu, skutočnosti, dôkazy a vyjadrenia predložené na podporu návrhu.
- 55 Na rozdiel od toho, čo tvrdí EUIPO, z pravidla 37 písm. b) bodu iv) nariadenia č. 2868/95 nijako nevyplýva, že odvolací senát je povinný považovať za oneskorené dôkazy, ktoré neboli predložené pred zrušovacím oddelením. Toto pravidlo sa totiž obmedzuje len na spresnenie, že návrh na vyhlásenie neplatnosti musí obsahovať dôkazy, o ktoré sa návrh opiera. Z toho vyplýva, že toto pravidlo neznamena, že každý dôkaz predložený po podaní návrhu na vyhlásenie neplatnosti, či už pred zrušovacím oddelením alebo pred odvolacím senátom, sa má považovať za oneskorený.
- 56 Okrem toho treba konštatovať, že nariadenia č. 207/2009 a č. 2868/95 neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by stanovilo lehotu na predloženie dôkazov v rámci návrhu na vyhlásenie neplatnosti pre absolútny dôvod zamietnutia, na rozdiel od ustanovení upravujúcich lehoty, ako aj dôsledky ich nedodržania, ktoré platia pre námietkové konanie (pravidlo 19 ods. 1, pravidlo 20 ods. 1 a pravidlo 22 ods. 2 nariadenia č. 2868/95; pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2013, New Yorker SHK Jeans/ÚHVT, C-621/11 P, EU:C:2013:484, body 25 až 28), výmaz (pravidlo 40 ods. 5 toho istého nariadenia; pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, body 80 až 82) a neplatnosť pre relatívny dôvody zamietnutia [pravidlo 40 ods. 6 tohto nariadenia; pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. novembra 2015, Menelaus/ÚHVT – García Mahiques (VIGOR), T-361/13, EU:T:2015:859, body 51 a 52 (neuvěřeně)].
- 57 Okrem toho treba pripomenúť existenciu funkčnej kontinuity medzi útvarmi EUIPO rozhodujúcimi v prvom stupni, akými sú na jednej strane prieskumový pracovník, námietkové a zrušovacie oddelenie, a na druhej strane odvolacie senáty [pozri v tomto zmysle rozsudky z 23. septembra 2003, KLEENCARE, T-308/01, EU:T:2003:241, bod 25, a z 11. júla 2006, Caviar Anzali/ÚHVT – Novomarket (Asetra), T-252/04, EU:T:2006:199, bod 30].
- 58 Na základe predchádzajúcich úvah treba prijať záver, že článok 76 nariadenia č. 207/2009 v spojení s pravidlom 37 písm. b) bodom iv) nariadenia č. 2868/95 neznamena, že dôkazy, ktoré sa predložili po prvýkrát pred odvolacím senátom, musí tento senát považovať za predložené oneskorene v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti pre absolútny dôvod zamietnutia.
- 59 Po tretie EUIPO tvrdí, že pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2868/95 sa v prejednávanej veci uplatní analogicky.
- 60 V tejto súvislosti treba konštatovať, že vzhľadom na jeho znenie, sa pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2868/95 týka výslovne odvolacieho konania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia, a nie odvolacieho konania proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia týkajúcemu sa absolútneho dôvodu zamietnutia.
- 61 Podľa judikatúry navyše platí, že hoci prvý pododsek pravidla 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 zavádza zásadu, podľa ktorej ustanovenia týkajúce sa konania pred orgánom, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, sa uplatňujú na odvolacie konania *mutatis mutandis*, tretí pododsek tohto istého ustanovenia je osobitným pravidlom, ktoré predstavuje výnimku z tejto zásady. Toto osobitné pravidlo

je vlastné odvolaciemu konaniu proti rozhodnutiu námietkového oddelenia a pred odvolacím senátom spresňuje režim skutočností a dôkazov predložených po uplynutí lehôt stanovených alebo spresnených na prvom stupni (rozsudok z 3. októbra 2013, Rintisch/ÚHVT, C-120/12 P, EU:C:2013:638, bod 28).

- 62 Ako sa už uviedlo v bode 42, toto osobitné pravidlo bolo do vykonávacieho nariadenia č. 2868/95 zavedené pri jeho zmene a doplnení nariadením č. 1041/2005, ktoré má podľa odôvodnenia 7 za cieľ najmä objasniť právne dôsledky procesných nedostatkov vyskytujúcich sa počas námietkového konania. Toto konštatovanie potvrdzuje, že pred odvolacím senátom je potrebné vymedziť dôsledky súvisiace s oneskorením zaznamenaným pri vykonávaní dôkazov pred námietkovým oddelením na základe uvedeného pravidla (rozsudok z 3. októbra 2013, Rintisch/ÚHVT, C-120/12 P, EU:C:2013:638, bod 30).
- 63 Treba upozorniť na to, že tak ako relatívne dôvody zamietnutia zápisu v námietkovom konaní, relatívne dôvody neplatnosti skúma EUIPO len na základe návrhu majiteľa dotknutej skoršej ochrannnej známky. Konanie o vyhlásenie neplatnosti zahŕňajúce relatívny dôvod neplatnosti sa v dôsledku toho v zásade riadi podľa rovnakých zásad ako konanie o námietkach [rozsudok z 25. mája 2005, TeleTech Holdings/ÚHVT – Teletech International (TELETECH GLOBAL VENTURES), T-288/03, EU:T:2005:177, bod 65].
- 64 Prvý žalobný dôvod sa pritom týka konania o vyhlásenie neplatnosti pre absolútny dôvod zamietnutia, ktorý sa líši od relatívneho dôvodu zamietnutia. Je nepochybné, že konanie o vyhlásenie neplatnosti pre absolútny dôvod zamietnutia sa začína na návrh účastníka konania podľa článku 52 ods. 1 nariadenia č. 207/2009. Článok 52 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia pritom priamo odkazuje na dôvody zamietnutia uvedené v článku 7 tohto nariadenia, ktoré, ako sa uviedlo v bodoch 31 až 33, sledujú cieľ všeobecného záujmu. Treba dodať, že tieto úvahy všeobecného záujmu, ktoré tvoria podklad článku 7 tohto nariadenia, treba vziať do úvahy aj v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti pre absolútny dôvod zamietnutia (pozri v tomto zmysle uznesenie z 30. apríla 2015, Castel Frères/ÚHVT, C-622/13 P, neuverejnené, EU:C:2015:297, body 41 a 43 až 45). Okrem toho treba pripomenúť, že predmetom konania o vyhlásenie neplatnosti pre absolútny dôvod zamietnutia je najmä umožniť EUIPO, aby preskúmal platnosť zápisu ochrannej známky a prijal stanovisko, ktoré mal prípadne prijať *ex offio* na základe článku 37 dotknutého nariadenia (pozri v tomto zmysle uznesenie z 30. apríla 2015, Castel Frères/ÚHVT, C-622/13 P, neuverejnené, EU:C:2015:297, bod 42). V dôsledku toho by analogické použitie pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95 na konanie o vyhlásenie neplatnosti z absolútnych dôvodov bolo v rozpore so všeobecným záujmom, ktorý sledujú ustanovenia článku 7 nariadenia č. 207/2009.
- 65 Ani znenie pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95, ktoré odráža výslovnú vôľu normotvorcu Únie, ani povaha a účel konania o vyhlásenie neplatnosti pre absolútne dôvody zamietnutia preto neumožňujú analogické použitie uvedeného pravidla. EUIPO preto toto ustanovenie použil v prejednávanej veci neoprávnene.
- 66 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila po prvýkrát pred odvolacím senátom, nemôže vziať do úvahy, pretože neboli predložené včas.
- 67 V každom prípade však treba preskúmať dôsledky, ktoré treba vyvodiť z tohto nesprávneho právneho posúdenia. Podľa ustálenej judikatúry totiž vada konania má za následok zrušenie rozhodnutia alebo jeho časti len v prípade, ak sa preukáže, že pri neexistencii tejto vady by napadnuté rozhodnutie mohlo mať iný obsah [rozsudky z 10. júla 2006, La Baronie de Turis/ÚHVT – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), T-323/03, EU:T:2006:197, bod 69, a z 11. júla 2006, Asetra, T-252/04, EU:T:2006:199, bod 45].

68 V prejednávanej veci nemožno vylúčiť, že dôkazy, ktoré odvolací senát neprávom odmietol vziať do úvahy, mohli zmeniť obsah napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na to, že išlo o prvé predložené dôkazy týkajúce sa relevantného dátumu, teda dňa podania prihlášky (pozri bod 28 vyššie). V tejto súvislosti však Všeobecnému súdu neprináleží nahrádzať EUIPO, pokiaľ ide o posúdenie predmetných dôkazov (rozsudky z 10. júla 2006, LA BARONNIE, T-323/03, EU:T:2006:197, bod 70, a z 11. júla 2006, Asetra, T-252/04, EU:T:2006:199, bod 46).

69 Je preto potrebné vyhovieť prvému žalobnému dôvodu a zrušiť napadnuté rozhodnutie.

O druhom a treťom žalobnom dôvode, ktoré sa týkajú opisného charakteru a neexistencie rozlišovacej spôsobilosti, a o druhej časti žalobného návrhu, ktorá sa týka zmeny napadnutého rozhodnutia a zrušenia napadnutej ochrannnej známky

70 Ako vyplýva z analýzy prvého žalobného dôvodu, nie je na mieste, aby Všeobecný súd preskúmaval druhý a tretí žalobný dôvod, ktoré sa týkajú údajného opisného charakteru a údajnej neexistencie rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannnej známky. Okrem toho, vzhľadom na to, že prvému žalobnému návrhu sa ako hlavnému vyhovel, nie je potrebné rozhodnúť o druhej časti žalobného návrhu, ktorá sa týka zmeny napadnutého rozhodnutia a zrušenia napadnutej ochrannnej známky, ktorú žalobkyňa predložila subsidiárne a jej prípustnosť EUIPO čiastočne spochybnil.

O trovách

71 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže EUIPO nemal vo veci úspech, znáša svoje vlastné trovy konania a je potrebné mu uložiť povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne v súlade s jej návrhmi.

72 Podľa článku 138 ods. 3 tohto rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže rozhodnúť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto ustanovenia. Za okolností prejednávanej veci treba rozhodnúť, že každý vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 19. júna 2015 (vec R 2542/2013-4), týkajúce sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi European Food SA a Société des produits Nestlé SA, sa zrušuje.**
- 2. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania European Food.**
- 3. Société des produits Nestlé znáša svoje vlastné trovy konania.**

Frimodt Nielsen

Collins

Valančius

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 28. septembra 2016.

Podpisy

